

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

14. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

5. DUBNA 2015

Z obsahu:

Rodina: Děti (1)

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 18. března 2015

- strana 2 -

„Neumdlévejte!“

Velikonoční promluva
papeže Pia XII.
z roku 1953

- strana 4 -

Eucharistie -

Na cestě do Emauz (1)

P. Leo Kuchař SSS

- strana 5 -

Prátelství s Ježíšem

Svatá Gemma Galgani
(1878-1903)

- strana 7 -

„Proti duchu doby“

Mons. Dr. Andreas Laun,
světící biskup saleburský

- strana 9 -

Žena prorokyně

Interview časopisu
Kirche heute s Christou
Mevesovou

- strana 11 -

Nový biskup

českobudějovické diecéze

- strana 12 -

Rozhovor s konvertitou

Antoniem Sánchezem,
otcem rodiny a profesorem
na univerzitě v Seville (2)

- strana 13 -

Rodina: Děti (1)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
18. března 2015 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Poté, co jsme probrali různé postavy rodinného života – matku, otce, potomstvo, sourozence a prarodiče –, chtěl bych tuto první část cyklu o rodině zakončit katechezí o dětech. Učiním tak ve dvou částech. Dnes se pozastavím nad obrovským darem, kterým jsou pro lidstvo děti. Jsou opravdu obrovským darem pro lidstvo, ale tvoří také obrovskou skupinu vyloučených, protože jim není dovoleno se narodit. Příště se budu věnovat zraněním, která dětství bohužel postihují. Vzpomínám na spousty dětí, které jsem potkal během své poslední návštěvy Asie. Byly plné života a nadšení. Na druhé straně však vidím, že ve světě mnohé z nich žijí v nedůstojných podmínkách... Společnost lze skutečně posuzovat podle toho, jak jedná s dětmi, a to nejenom morálně, ale také sociologicky, totiž zda je to spo-

lečnost svobodná, anebo otročí nějakým mezinárodním zájmům.

Děti nám především připomínají, že v prvních letech života jsme všichni zcela závislí na péči a dobrotě druhých. A Boží Syn toto období nevynechal. Je to tajemství, o kterém na Vánoce každoročně rozjímáme. Jesličky jsou ikonou, která nám tuto skutečnost sděluje tím nejjednodušším a přímým způsobem. Je pozoruhodné, že Bohu nečiní potíže nechat se pochopit dětmi a děti nemají problémy pochopit Boha. Ne náhodou se v evangeliu Ježíš často a krásně vyjadřuje o „maličkých“. Termín „maličci“ označuje všechny, kdo závisejí na pomoci druhých, a zejména děti. Ježíš například říká: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým.“ (Mt 11,25) A dále: „Varujte se, abyste nikým z těchto nepatrných nepohrdali. Říkám vám: Jejich an-

dělé v nebi stále hledí na tvář mého nebeského Otce.“ (Mt 18,10)

Děti jsou tedy samy o sobě bohatstvím lidstva a také církve, protože nás nepřetržitě přivádějí do stavu, který je nezbytný pro vstup do Božího království, to znamená nepovažovat se za soběstačné, ale uznávat, že potřebujeme pomoc, lásku a odpuštění. Všichni máme zapotřebí pomoci, lásky a odpuštění!

Děti nám připomínají další krásnou věc. Připomínají nám, že jsme nepřetržitě syny a dcerami. I když je někdo dospělý nebo starý, anebo se také stane rodičem, či zaujímá nějaké zodpovědné místo, přes to přese všecko mu zůstává synovská identita. Všichni jsme syny a dcerami. Tak je nám ustavičně připomínáno, že život jsme si nedali sami, ale dostali jsme jej. Obrovský dar života je první dar, který jsme obdrželi. Občas jsme v životě nakloněni na to zapomenout, jako bychom byli pány svého života. Jsme však radikálně závislí. A vskutku je motivem velké radosti, pociťujeme-li, že v každém věku, v každé situaci a v každém společenském postavení zůstáváme syny a dcerami.

Dokončení na str. 4

Víra je ze slyšení. Apoštol Pavel k tomu říká: „Ano, běda mi, kdybych evangelium nehlásal.“ (1 Kor, 9,16) Ježíšovo zmrtvýchvstání, které v těchto dnech oslavujeme, nám mj. připomíná, že životním posláním každého pokřtěného je *misie* – tedy hlásat Ježíšovo evangelium a jeho dílo spásy, dělit se o svou víru s druhými. Potřebujeme k tomu duchovně dospět, stejně jako apoštolové, kteří se až o Letnicích přestali bát a vyšli ven, aby zvěštovali Ježíše ukřižovaného a zmrtvýchvstalého. Ale jsme-li už duchovně dospělí, máme-li dary Ducha Svatého – dostali jsme je při břimování –, pak máme dostatečné prostředky k hlásání. Ovšem, nesmíme zakrňt, nesmíme „hřešit“ na to, že Duch Svatý za nás všechno udělá. On může působit skrze nás jen tehdy, když zijeme v Boží přítomnosti, když se zcela odevzdáme do jeho rukou, aby si z nás vytesal nástroj podle své představy. Mysleme na to, že je to naše křesťanská povinnost, hlásat Krista. Protože když bu-

Editorial

deme mlčet my, musí mlčet i Kristus. (str. 5–6) A odhodme veškeré obavy, že mluvit neumíme; Ježíšovo slovo je dost silné na to, aby mohlo skrze naše otevřená ústa proniknout do srdce druhého člověka.

Ctihodný papež Pius XII. varoval před únavou dobrých. (str. 4) Dává však recept, jak s duchovní únavou úspěšně bojovat:

Milí čtenáři Světla, přijměte od naší redakce přání spojené s velikonoční oslavou Ježíšova zmrtvýchvstání: Kéž vám Bůh žehná a obnoví ve vás skrze Ducha Svatého sílu a odvahu hlásat Krista ukřižovaného a zmrtvýchvstalého! A necht' i váš život je důležitým svědectvím, že skrze Ježíše dostane odpuštění hříchů každý, kdo v Něho věří a odevzdá Mu celý svůj život! (srov. Sk 10,43)

vrátit se k nacvičeným ctnostem. Anebo možná můžeme v mnoha případech říci: začít se cvičit ve ctnostech. Podrobnější ponaučení o ctnostech a plodech Ducha Svatého pak lze snadno najít v *Katechismu katolické církve*, odstavce 1803–1845. Slova Pia XII. jsou platná i dnes, nebezpečí ochabnutí hrozí stále, jelikož ďábel nikdy nespí.

Na křtu jsme se stali Božími dětmi a dostali jsme tak Otce, v němž je obsažena veškerá dokonalost a který jediný je Svatý ve své podstatě. Máme-li tedy Boha ve svém srdci, máme vše. A jestliže se nám Bůh zcela daroval ve svém Synu Ježíši Kristu, neměli bychom se i my cele darovat Jemu? Tak, jak to učinila i svatá Gemma Galgani. (str. 7) Anebo jak to po svých obrátcích učinili Antonio Sánchez (str. 13) či Christa Mevesová (str. 9–12). Jejich důvěra v Boží prozřetelnost je naplňuje nesmírným štěstím. Oni mohou, a my ne? A pak – ovocem toho je, že Bůh může skrze ně snadno promlouvat do srdcí lidí...

Daniel Dehner

Chceš-li být spoluúčastníkem události oné neděle, ze všech nejslavnější, musíš si přivstat. K správnému poznání mystéria těchto okamžiků si vypros od Ducha Svatého nejen opravdovou bdělost, ale také hlubokou víru a pevnou důvěru. Dnes máš prožít den doslova nabitý událostmi, o kterém Ježíš několikrát mluvil jako o dni, kdy slavně vstane z mrtvých. Čím to, že tato jeho předpověď více zaujala Ježíšovy nepřátele než jeho učedníky? U těch prvních vyvolala tak vážné znepokojení, že cítili potřebu podniknout zvláštní opatření. Ale ti druzí, pro které by naopak měla být zárukou naděje a radostného očekávání, jako by na všechna slova svého Pána zapomněli. Skrývají se za zavřenými dveřmi plní smutku, strachu a nejistoty.

Připoj se zatím ke zbožným ženám, které již tak časně ráno spěchají na místo, kde byl Pán pochován. Jejich odvaha a vynalézavost je plodem jejich milujících srdcí. Ale čím to, že zcela zapomněly na to, co bylo předpovězeno, a jdou hledat v hrobě toho, který je živ? Jeho tělo nepotřebuje jejich vonné masti. Bylo již pomazáno nejvyšší slávou. Měly dostatek odvahy, aby se samy za tmy vydaly na cestu, ale prázdný hrob a přítomnost anděla je vyděsí. Bude to chvíli trvat, než se vzpamatují ze svého úžasu a rozpomenou se na Ježíšova slova. Čím to, že nás může poděsit to, co by nás mělo povzbuzovat? Léká nás i nejradostnější skutečnost, jestliže se bojíme uvěřit.

Jak velice nás může svazovat nedůvěra a strach, poznáváš z chování samotných apoštolů.

Osobní svědectví žen, které přicházejí od prázdného hrobu, jim připadá jako *blouznění*. Zatímco ženy se rozpomenuly, apoštolové nadále setrvávají v nevěře, ačkoliv jim Pán nejméně třikrát zcela otevřeně a bez podobenství výslovně předpověděl své umučení, smrt a zmrtvýchvstání. Jeho slova však padla doslova na úhor a vůbec nevzešla. Případala jim nepravděpodobná, neviděli v nich nic, co by pro sebe pokládali za užitečné. Dokonce narušovala jejich představu: *Oni té řeči nerozuměli, ale báli se ho zeptat.* ⁽¹⁾ Petr u Césareje Filipovy dal dokonce najevo, že sice chápe smysl samotných slov, ale odmítá je přijmout. Žádá Ježíše, aby je odvolal,

Cena pokoje

*Zamyšlení nad úryvky Mt 28,1-15;
Mk 16,1-8; Jan 20,1-9*

*Dosud nevěděli,
že musí vstát z mrtvých.*

nebo alespoň zmírnil. Nesouhlasil s nimi, protože *myslel na věci lidské, nikoliv božské.* ⁽²⁾ **To je dodnes hlavní důvod, proč jsou lidé hlouzí k prorockým hlasům a výzvám.**

To, co Ježíšovým přátelům z Galileje nejvíce bránilo přijmout jeho předpověď zmrtvýchvstání, byla představa předchozího utrpení. Jelikož nepřekročili tuto bariéru, nebyli schopni přijmout ani protiváhu utrpení, která je ve slávě vzkříšení. Bez přijetí první části předpovědi je druhá část jistě nepochopitelná.

To, co nám dělá největší obtíže, je hledat v Ježíšových slovech právě ten smysl, který má Pán na mysli. Nestává se ti také, že přikládáš jeho slovům ten význam, který nejvíce ladí s tvým smýšlením a očekáváním? Kdybychom však mohli vystačit se svými představami a měřítky, proč by nám Otec posílal své věčné Slovo?

Odval tedy dnes ten velký kámen, který ti brání otevřít se zcela Ježíšovým slovům. Patří k samé podstatě evangelia, že ti jde někdy proti srsti, že tě vede také *tam, kam nechceš.* ⁽³⁾ Můžeš si však být jist, že tě vede *skrze smrt k životu*. Nechceš-li nic slyšet o umírání sobě samému, protože ti připadá bolestné, zatarasíš si tak sám cestu ke konečné radosti. Dnes již přecevíš, že Ježíšovo učení o cestě k životu skrze smrt se netýká jen jeho osoby. Dnešní neděle potvrdila toto učení pro všechny, kteří jsou povoláni, aby *vzali na sebe svůj kříž a šli za ním.* ⁽⁴⁾

Smutná slova – *do vlastního přišel a vlastní ho nepřijali* ⁽⁵⁾ – nemusí tedy platit jen pro ty, kteří ho nechtějí znát. Vztahují se i na tebe, jestliže si začneš z jeho poselství vybírat jen to, co ti imponuje, a vyhýbáš se tomu, co tě dráždí, co je náročné a co přesahuje tvoje chápání především proto, že vyžaduje od tebe také sebezapření. Uvěř tomu, že jeho láska k tobě je nanejvýš důvěryhodná. *Vždyť ji projevil až do krajnosti.* ⁽⁶⁾ Přestaň se opírat o svá měřítka a důvěřuj bezmezně v jeho božskou autoritu.

Vrať se nyní do Večeřadla a pozoruj, s jakou laskavostí a dobrotou se Pán vra-

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 10,34a.37-43

Petr se ujal slova a promluvil: „Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel. A my jsme svědky všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. On nám přikázal, abychom to hlásali lidu a se vši rozhodností dosvědčovali: To je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

2. čtení – Kol 3,1-4

Bratři! Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslte, co pochází shůry, ne na to, co je na

Dokončení na str. 6

ci zavřenými dveřmi ke svým nevěřícím přátelům, aby je vysvobodil z pout nejistoty a strachu a obnovil jejich víru a radost. Ačkoliv jim ani slovem nic nevyčítá, všichni prožívají, jak se jejich zahanbení mění lítostí v pocit vděčné lásky. Pros Pána, abys spolu s nimi prožil své vnitřní znovuzrození a mohl pak v plné míře přijmout jeho dar *pokoje*. Je to dar, který se rodí z víry a důvěry, která věří, i když nechápe, která se dokáže spolehnout i uprostřed těch nejhlubších temnot na Pánova slova: *Vstal jsem z mrtvých a jsem stále s tebou.*

S touto jistotou přijmi úkol, který ukládá svým přátelům: *Hlásat a s celou rozhodností dosvědčovat: Toto je Bohem stanovený soudce nad živými i mrtvými.* ⁽⁷⁾

Děkuj Pánu, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá na věky. ⁽⁸⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mk 9,32; ⁽²⁾ srov. Mt 16,21-23;

⁽³⁾ srov. Jan 21,18; ⁽⁴⁾ Mt 16,24; ⁽⁵⁾ Jan 1,11;

⁽⁶⁾ Jan 13,1; ⁽⁷⁾ Sk 10,42; ⁽⁸⁾ srov. žalm 118

„Neumdlévejte!“

Velikonoční promluva papeže Pia XII. z roku 1953

Z celého srdce se modlíme k Bohu, našemu Pánu, který „ničí a křísí“, modlitby díky, protože nám daroval milost, abychom vás, milí synové z Říma a z celého světa, z této lodě objali pohledem a v duchu o dnešním svátku Zmrtvýchvstání, svátku křesťanské radosti.

Ve vás, stejně jako v celé církvi, spatřujeme po apoštolském šíření naléhající a jeho cti náležející slávu božského Vykupitele: „Viděl jsem slávu Zmrtvýchvstalého.“ (*Seq. Pasch.*)

Tajemství Velikonoc nám hlásá dnes jako vždycky tajemství života, který vítězí nad smrtí, ale za podmínky, že život dostává od Boha normu a určení. Každý život prožívaný bez Boha proti Bohu, i když se vyznačuje zvláštními činy nebo mocí, je neplodným zábleskem, který není schopen roznítit žádnou pozdější vzpomínku. Na onom světě budou takoví lidé vzkříšeni jenom k odsouzení. (Jan 5,29)

Každý život ale prožitý v pokoře a s Bohem je zdrojem nebeských věcí. Je to věčná symfonie, kterou smrt není

schopna zlomit, ale jenom povýšit. Na zemi, kde je ale všechno podrobena zániku, je poselstvím nesmrtelného života.

Zatímco vy si zasloužíte v očekávání věčné slávy díla života i ve smrti. Konejte všechno, jak vám stačí životní síly, dané vám Kristem, abyste tam došli! Rozdávejte ze svého čerstvého pramene bratřím, kteří žijí ve tmě omylů, vylejte ze sebe proudy do dnešního světa, který stále ještě chradne na smrtonosné cestě nenávisli!

Víme, že chcete být živým kvasem, ale bojíme se, že trvání stále stejných zápasů a neustálé opakování týchž nebezpečných zkoušek vás může uvrhnout do porážky.

Vězte, že váš společný otec a nejvyšší pastýř vás varuje před takovým nebezpečím. Přejeme si, aby vám velikonoční zvon společně s radostí přinesl také toto vážné varování. Nebezpečí dneška spočívá v únavě dobrých! Odložte všechnu otupělost. Vraťte se ke dřívě navčičeným ctnostem!

Zmrtvýchvstalý Spasitel ať je vašim příkladem. On zvítězil nad smrtí navždy

(srov. Řím 6,9). Postarejte se, aby ta vítězství, která s vaší pomocí byla vybojována pro víru, církev, lidstvo, pokud to na vás záleží – aby byla trvalá a stálá. Nespoléhejte se v úvahách na jednou vyoranou brázdou. Snažte se naopak, abyste to, co už bylo jednou šťastně získáno, upevnili a ke starému přidali nové.

Milovaní synové! Zůstaňte bdělí ve své víře a navzájem buďte spojeni ve svornosti!

Vy, vroucně milovaní kněží a laici, kteří v blízkých nebo vzdálených krajinách trpíte pro Krista, aniž byste mohli na horizontu pozorovat známky skutečné změny, vložte svoji důvěru do toho, který jednou tomu národu, který chtěl osvobodit, otevřel také cestu ven!

Vy všichni pak, kteří se snažíte, abyste zastrašenému lidstvu uchránili mír, nechte se obtížemi zbavit odvahy. Dobrotu věci, které se zastáváte, vám dodá síly a Kníže míru sám, Ježíš Kristus, ať je vaší oporou.

Toto ať je slavnostním slibem a přáním našeho srdce, zatímco My vyprošujeme vám, vašim rodinám, zvláštním způsobem také chudým, vašim nemocným a trpícím a všem našim milovaným synům a dcerám v dalekých zemích Boží požehnání.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 8/2014 přeložil -mp-

Rodina: Děti (1) – pokračování ze str. 2

To je zásadní poselství, které nám děti předávají samotnou svoji existencí. Pouhou svojí přítomností nám připomínají, že my všichni a každý z nás jsme syny a dcerami.

Mnoho je však darů a spousta je bohatství, které děti lidstvu přinášejí. Připomenou jenom některé. Přinášejí svůj způsob vidění reality, a to svým důvěřivým a čistým pohledem. Dítě má spontánní důvěru v tatínka a maminku a spontánní důvěru v Boha, v Ježíše, v Matku Boží. A zároveň má čistý vnitřní zrak, ještě neznečištěný zlomyslností, dvojakostí, životními „škraloupy“, které zatvrzují srdce. Víme, že i děti mají prvotní hřích, že mají svoje sobectví, ale uchovávají si rylost a vnitřní jednoduchost. Děti nejsou diplomatické. Říkají, co cítí; říkají, co vidí, rovnou. A častokrát uvádějí rodiče do

potíží, když před ostatními lidmi řeknou: „Toto se mi nelíbí, protože je to ošklivé.“ Děti říkají, co vidí, nejsou obojaké, neosvojily si ještě umění dvojakosti, které jsme si osvojili my dospělí.

Kromě toho jsou děti ve své vnitřní jednoduchosti schopny přijímat a rozdávat něhu. Mít něhu znamená mít srdce „z masa“ a nikoli „z kamene“, jak říká Bible (Ez 36,26). Něha je také poezii; cítí věci a události a nenakládá s nimi jako s předměty, které používá, protože je potřebuje...

Děti mají schopnost se smát i plakat. Když je beru, abych je objal, některé se smějí; jiné, když vidí můj bílý oděv, si myslí, že jsem lékař, který je bude očkovat, a pláčou... bezděčně. Děti jsou takové: smějí se i pláčí. To obojí se v nás často „blokuje“, už toho nejsme schopni... Čas-

tokrát se náš úsměv stává karikaturou, postrádá život. Stává se neživým a umělým úsměvem klauna. Děti nás proto mohou znovu naučit smát se i plakat. My sami se však musíme ptát: Směji se spontánně, svěže a s láskou, anebo uměle? Pláči ještě, anebo už to neumím? Tyto dvě velice lidské otázky nás děti učí.

Ze všech těchto důvodů Ježíš svoje učedníky vybízí, aby „byli jako děti“, neboť „takovým patří Boží království“ (srov. Mt 18,2–3; Mk 10,14).

Draží bratři a sestry, děti přinášejí život, veselí, naději, ale také trápení. Život je takový. Přinášejí také starosti a někdy spoustu problémů. Lepší je však společnost s těmito starostmi a těmito problémy, než smutná a fádni společnost bez dětí. A když porodnost klesá na jedno promile, lze říci, že se taková společnost stává smutnou a ponurou, protože je bez dětí.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Eucharistie - Na cestě do Emauz (1)

Rozhovor

O velikonoční neděli, v den zmrtvýchvstání Krista, šli dva učedníci do Emauz. „Hovořili spolu o tom všem, co se stalo.“ (Lk 24,14)

Ježíš jednou řekl: „Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20) Kdy vzniká shromáždění v Ježíšově jménu? Když je mezi partnery v rozhovoru něco, co je s Kristem spojuje; když je Ježíš tzv. společný jmenovatel. Spojovacím článkem může být myšlenka, rozhovor, který se zabývá Kristem, nebo se na něj obrací, i modlitba. Když dva nebo tři ve jménu Kristově hovoří, tím ho přivolávají a on hned přijde. Objevuje se, i když neviditelný, v jejich středu, ba co víc, stává se jejich středem. Vstupuje do toho místa, které mu ve svých myšlenkách věnujeme.

V tom je veliký význam a dosah náboženského rozhovoru. Když se Kristus stane předmětem rozmluvy, zároveň se také stává účastníkem tohoto rozhovoru. On je zde, mluví s námi, jeho slova jsou slyšet a přinášejí plody. Ježíšovo slovo je mocnější než naše. Přesto je nezbytné, abychom my začali rozhovor a vyslovili svoje slova, a teprve potom Ježíš může mluvit s námi.

Teď můžeme lépe porozumět další věci. Víra pochází ze slyšení. Svatý Pavel píše v listě Římanům: „Vždyť každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude spasen. Jak ho však mohou vzývat, když v něho neuvěřili? A jak v něj mohou uvěřit, když o něm ještě neslyšeli? Jak o něm však mohou uslyšet bez hlasatele? Ale jak mohou hlásat, jestliže nebyli poslání? Tak to stojí v Písmu: Jak milý je příchod těch, kdo zvěstují dobré věci!“ (Řím 10,13-15)

Janovo evangelium začíná větou: „Na počátku bylo Slovo.“ Slovem je myšlen Syn Boží, ale můžeme této výpovědi rozumět i jinak. Jsme křesťané, protože někdy někde někdo řekl slovo o Kristu a my jsme je slyšeli. Za normálních okolností je toto zvěstování záležitostí vychovatelů, rodičů a katechetů. V dalším průběhu života je víra živena slovy, která slyšíme při kázání, v rozhovorech s přáteli. Slovo hraje hlavní roli také při každé bo-

hoslužbě. I když nás oslovují slavnostní obřady, krásná hudba, gesta a liturgické oděvy, světla a kadidlo, květinová výzdoba, nejdůležitější znamení v bohoslužbě je slovo. Slovo, které je recitováno a zpíváno, zvěstováno a modleno.

Proto nás nepřekvapí, že při bohoslužbě slova můžeme pocítit Ježíšovu přítomnost. Druhý vatikánský koncil zdůraznil tuto skutečnost. Vždy, když je Boží slovo zvěstováno, je to Kristus sám, kdo mluví. Slovo o Kristu z našich úst se stává Kristovým slovem z jeho úst. Tím jsme se opět dostali zpět k učedníkům putujícím do Emauz.

Slovo založilo a rozvinulo naši víru. Jak vážně bereme slovo, které má rozvíjet víru druhých lidí? Jaké místo má duchovní tematika v našich rozhovorech? O čem mluvíme hodně, o čem mluvíme málo a o čem nemluvíme vůbec, v rodině, mezi přáteli a známými? Je Bůh a víra tématem k rozhovoru? Necítíme bolestivý protiklad, když chceme, aby Ježíš byl středem našeho života, ale stydíme se o něm mluvit? Neplatí potom i o nás výrok, který řekl Ježíš: „Ústa přece mluví to, čeho je srdce plné.“ (Mt 12,34)

Proč tabuizujeme Boží slovo? Ze strachu z lidí? Ze strachu, že ten druhý je obratnější řečník a že nás utluče argumenty? Že se nám bude vysmívat? Že naše chování neodpovídá naší víře? Že je rozdíl mezi teorií a praxí? Že během staletí nedokázala víra ve světě lidi změnit? Že nedokážeme do slov převést to, co hýbe našim srdcem? To poslední by mohlo snad omlouvat naše mlčení a zbavit nás

nařčení ze zbabělosti. Přesto nesmíme mlčet. Když mlčíme my, musí mlčet i Kristus. Nemůže se k nám připojit, aby skrze nás mluvil. Máme strach ze slabosti našich slov, ale nepočítáme s pronikavou silou Ježíšových slov, která může vyslovit jen tehdy, když naše ústa nezůstanou zavřená.

Vrátím se k Pavlovým slovům z listu Římanům: „Jak milý je příchod těch, kdo zvěstují dobré věci!“ Zde Pavel cituje proroka Izaiáše (srov. Iz 52,7).

Nejsme my všichni proroci a ti, kteří zvěstují dobré věci?

Naše mlčení se nám vrátí jako bumerang. Co ztěžuje naši víru v dnešní době? Mnoho vlivů: můžeme je zahrnout pod pojem „svědectví ne-víry“. Proč tedy ostatní nevěří? Proč pro mé přátele Bůh nic neznamená? Proč víra nehraje žádnou roli u mých rodičů? Proč moje děti nechťejí nic slyšet o Bohu a o církvi? Proč si stále více lidí vystačí bez Boha a víry?

Nemá na tom vinu naše mlčení? Náš ústup do komůrky našeho srdce? Chceme být věřící, ale nechceme být svědky? Ježíšovo slovo mohlo tyto lidi zasáhnout a proměnit, ale zůstalo vězet v našem nitru. Odsoudili jsme Krista k mlčení? Přemýšlejme o tom!

Bůh jde s námi

Ve zprávě o emauzských učednících u evangelisty Lukáše čteme: „Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim.“ (Lk 24,15) ►

Ctitelé Božího milosrdenství zvou všechny věřící, ale i nevěřící na

OSLAVU SVÁTKU BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ
dne 12. dubna 2015, od 14:45 hod. o druhé neděli velikonoční
v kostele sv. Tomáše na Malé Straně v Praze.

Program: 14:45 hod. korunka k Božím milosrdenství • 15:00 hod. slavná mše svatá. Po mši svaté bude jako každoročně pobožnost k Božím milosrdenství s eucharistickým průvodem Zmrtvýchvstalého, zastavením u Ježíšova dětství před replikou Pražského Jezulátka a se svátostným požehnáním. Slavnost bude zakončena hymnem *Kristus vítězí*, rozdáváním požehnaných květů a zpěvem duchovních písní za doprovodu Petra Marii Lutky. Předpokládaný konec slavnosti v 17 hodin.

Tradiční oslavy se již podruhé nebudou konat v kostele Pražského Jezulátka, ale v kostele sv. Tomáše, u augustiniánů.

-Hn-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

► Každý rozhovor je výměnou názorů. Když mluvím, zároveň odhaluji svoje vnitřní tajemství. Obohacuji toho druhého svým duchovním bohatstvím a on dělá totéž pro mne.

Na stejném principu spočívá celá teologie, tedy z řečtiny doslova přeloženo „mluvení o Bohu“. Člověk by si myslel, že teologie je abstraktní věda, ale zdání klame. V teologii se totiž postupuje obdobně jako u emauzských učedníků.

Učedníci spolu mluvili o svých zážitcích, o tom, co se odehrálo v Jeruzalémě. Jejich rozhovor měl velmi konkrétní, neabstraktní obsah. Mluvili o Ježíši, kterého osobně znali, kterému naslouchali, o jehož nauce a činech měli informace „z první ruky“. Mluvili o Ježíši, který byl vydán velekněží, odsouzen na smrt a musel zemřít na kříži. Mluvili také o tom, co se povídalo. O tom, že se prý našel prázdný hrob a že se objevili andělé, kteří dosvědčili Ježíšovo zmrtvýchvstání.

To všechno jsou události, o kterých přemýšleli a mluvili emauzští učedníci. Najednou jde Ježíš s nimi. I to je konkrétní událost. Ježíš s nimi kráčel po konkrétní cestě, kterou je možné ukázat na mapě. Setkání se Zmrtvýchvstalým se stalo nezapomenutelnou součástí jejich života.

V těchto liniích se ukazují celé dějiny spásy. Teologie se může a musí dívat nazpět a zaznamenávat, co Bůh konal, jak se zjevil, jak se ukázal. Bůh se zjevil v dějinách a skrze dějiny. Dějiny Staré smlouvy, dějiny Izraele, označujeme jako Starý zákon. Jedná se o dědictví, které nám bylo zanecháno a nyní je naše.

Ježíš šel s emauzskými učedníky. Totéž dělal už Hospodin s izraelským lidem. Chodil s nimi po všech jejich cestách, po všechna staletí.

Významným příkladem ze Starého zákona je Abraháмова rodina v Egyptě. Původní rodina se rozrostla ve velký národ, který byl zotročen a toužil po svobodě.

zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

Evangelium - Jan 20,1-9

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli

Bůh posílá vůdčí osobnost, která má vést lid z otroctví do zaslíbené země. Touto postavou je Mojžíš. Bůh se mu ukazuje v hořícím keři. Mojžíš chce vědět, kdo je tento Bůh, jaké je jeho jméno, protože se ho ostatní Hebrejové na ně budou ptát. Ve starém Orientě bylo jméno zároveň charakteristikou osoby, popisem, psychologickým profilem. Ten, kdo znal jméno nějakého boha, mohl ho donutit k pomoci. Proto v antické mytologii zamlčovali bohové svá jména, aby nebyli lidem vydáni napospas.

V hořícím keři se Bůh představuje. Jeho jméno je „Jahve“. To není v hebrejštině jen slovo, ale celá věta. Znamená to „Jsem, který jsem“, nebo také: „Jsem ten, který tu vždy bude pro vás.“

Nebude nutné, aby se Hebrejové dozvěděli jméno Mojžíšova Boha, aby si tohoto Boha pro sebe uzurpovali. Ne! Mojžíšův Bůh, Jahve, zde bude vždy pro svůj lid. Bude ho doprovázet a vést. Jahve půjde s nimi, jako Ježíš s učedníky do Emauz. I když Mojžíš bude jejich vůdce, Bůh bude ukazovat při všech důležitých událostech svoji osobní přítomnost.

Hebrejové v Egyptě však museli být připraveni Bohu důvěřovat: museli překonat strach z přesily egyptské armády, nebát se toho, že jejich jednání je naslepo, že neví, do čeho jdou. Museli mít odvahu opustit na Mojžíšův příkaz svoje bydliště a nastoupit na cestu do pouště. Brzo se ale mohli přesvědčit, že Bůh zasahuje. Egyptskými ranami byli Egyptané pokořeni, ale hebrejské rodiny byly uchráněny. Při zázračném průchodu Rudým mořem jsou Izraelité zachráněni a nepřátelé zničeni. Při putování po poušti pak zázraky pokračují, Jahve se ukazuje v podobě oblačného nebo ohnivého sloupu, dává svému lidu ma-

a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevesel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel k hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

nu a maso křepenek a ze skály vodu k pití. Na hoře Sinaj s nimi uzavírá smlouvu. V nové vlasti Bůh povolává vůdce, soudce, proroky a později krále. Zázraky jsou však brzo zapomenuty, Jahve musí konat nové a musí svoji přítomnost znovu dokazovat i tím, že trestá, třeba porážkou od nepřátel Izraele.

Za událostmi, které nám zapsali autoři biblických knih, by měla prosvítat Boží tvář. Ale Bůh je tak velký, že nemůže být úplně zachycen. Mezeru zaplňují stále nové obrazy a přirovnání, ale často je dosaženo spíše opaku: vznikají zdeformované, zvrácené obrazy, se kterými budou mít pozdější vykladaatelé Bible velký problém.

Bůh se přesto zjevil, ale zjevil se jako nevysslovitelný, neprozkoumatelný a neuchopitelný. Graham Greene trefně poznamenává: „Zdráhal bych se věřit v Boha, kterého bych mohl úplně pochopit.“

Před narozením Ježíše se Bůh nemohl zjevit jinak než historickou událostí. Nemohl ukázat svoji postavu v plnosti. To se stalo v Ježíši Kristu, ale i v tomto případě nastávají problémy. V Ježíši Kristu nám Bůh maximálně vyšel vstříc, rozhodně se tím však nestal menším.

Můžeme dojít k předběžnému závěru: ***o Bohu nemůžeme nikdy vypovídat úplně, ale mlčet o něm - to nepřipadá v úvahu!***

(Pokračování)

Z knihy Leo Kuchař: Eucharistie. Mosaiksteine und Blitzlichter. Eucharistischer Gebetskreis, o. J. Wien 1981.

Přeložil -ym-

Poznámka překladatele:

Citáty z Nového zákona jsou podle liturgického překladu, citáty ze Starého zákona podle ČEP.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce
Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „VE ŠKOLE MARIE, ŽENY EUCHARISTIE“**, která má přímou souvislost s vyhlášenou přípravou na eucharistické kongresy v roce 2015. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 2.-3. května 2015**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakoření je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 27. dubna 2015** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Přátelství s Ježíšem

Svatá Gemma Galgani (1878–1903)

Nikdo se nerodí jako svatý. Svatost je Boží dar dostupný pro každého, kdo miluje Boha „celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a veškerou svou silou“ (Mk 12,30).

Dětství

V obci Borgonuovo di Camigliano v Toskánsku v Itálii, poblíž městečka Lucca, roku 1878 v rodině místního lékárníka Enrika Galganiho přišlo na svět děvčátko Gemma. Měla početné sourozence, v rodině však byly časté nemoci plic. Děvčátko rostlo ve zdraví, bylo hezké, otcem i matkou milované. Matka měla tuberkulózu a cítila, že její dny jsou sečteny, proto se snažila vychovávat své dítě ve vši přísnosti, aby bylo připravené na budoucí životní osudy. Paní Galgani sama byla hluboce věřícím člověkem a všimla si, že její milovanou dcerušku obzvláště přitahují záležitosti duchovní, proto se snažila podporovat v ní zálibu v modlitbě a v hledání toho, co je milé Bohu. Když matka viděla, že se její zdravotní stav rychle zhoršuje, usilovala o to, aby Gemma přistoupila k prvnímu svatému přijímání, a potom ji připravovala ke svátosti biřmování s tím, že „nic lepšího nemůže udělat, než před smrtí holčičku odevzdat do péče Ducha Svatého“.

Gemma skutečně celým srdcem hledala Pána Ježíše, toužila po NĚm. Jejím snem bylo co nejrychleji přijmout Nejsvětější svátost. „Dejte mi Ježíše a uvidíte, že budu rozváznější, nebudu hřešit, nebudu taková, jaká jsem. Ta touha mě stravuje, už to dál nevydržím,“ vzpomínala později ve svém životopise. Konečně biskup souhlasil s tím, aby jí Eucharistie byla udělena dříve, než bylo tehdy obvyklé. Gemma měla v den prvního svatého přijímání sotva sedm let.

Přišel vytožený den, den „nekonečně šťastný“: „Nedokážu to vyjádřit,“ svěřila se později duchovnímu vůdci, „co se v té chvíli odehrálo mezi Ježíšem a mnou. Ježíš zcela ovládl moje nehodné srdce. V tu chvíli jsem porozuměla, o kolik rozkoše nebe převyšují pozemské radosti. (...) V den prvního svatého přijímání vzplánilo mé srdce největší láskou pro Ježíše.

Jak jsem byla šťastná, když jsem Ho přijala a mohla zvolat: »Ó můj Bože, srdce Tvé je moje! Tvé štěstí může rovněž tvořit moje! Co chybí mému štěstí? Nic!«

Tehdy poprvé zaslechla Boží výzvu, aby obětovala to, co má nejdražšího. Takto později popsala tuto událost: „Poslouchala jsem, jak jsem nejlíp mohla, mši svatou a modlila jsem se za maminku, když jsem v srdci uslyšela Hlas: »Chceš mi odevzdat maminku?«

»Ano,« odpověděla jsem, »ale pod tou podmínkou, že já půjdu spolu s ní.«

»Ne,« řekl Hlas, »odevzdej mi svou maminku úplně, přivedu ji do nebe, ty musíš zůstat s otcem.«

Musela jsem odpovědět: »Ano!«

Gemmin otec se bál, že dítě, které tráví tolik času u lůžka nemocné matky, se od ní může nakazit, proto dcerušku poslal k tetě, která bydlela na vesnici. Gemma už víc svoji matku nespatriila, nebyla přítomna ani při její smrti.

Prázdnotu po matčině smrti se snažila dítěti zaplnit příbuzné a učitelky. Pán

Ježíš věnoval zvláštní péči své vyvolené, která Mu obětovala svou milovanou matku; svěřil ji do rukou výjimečně dobrých, hluboce věřících a moudrých vychovatelek, především řeholnic. Brzy pochopily, že jejich žákyně je dítětem, které je nad obvyklou mírou obdarované milostí zbožnosti.

„Ne“ hříchu

Gemma odhalila nekonečnou hodnotu Eucharistie, která ji spojovala s živým Bohem. Její touhu po co nejčastějším svatém přijímání jí ale ztěžovali příbuzní, protože Gemminy náboženské praktiky považovali za přehánění. Nerozuměli potřebám jejího srdce. „Od matčiny smrti nebylo dne, v němž bych něco pro Ježíše nesnesla,“ vzpomínala. Potřeba obětovat se z lásky k Milovanému se pro Gemmu stávala čím dál víc samozřejmou. Zanedlouho přišla nemoc nohy a byly nutné bolestné zásahy a čištění ran. Objevila se dokonce nutnost amputace, která však byla šťastně zažehnána. „Ježíš stále více naplňoval moji ubohou duší, sděloval mi mnoho věcí a stále častěji mě zasypával útechami.“

Živá, impulzivní, citlivá dívka se silnou vůlí byla vnímavá, co se týkalo třeba sebemenších hříchů, horoucně totiž toužila po tom, aby Ježíšovi nezpůsobila sebemenší bolest. Ve zpovědnici vyznávala i skutky, které jiným mohly připadat jako drobná pochybení. V deníčku psaném pro zpovědníka a na jeho vybídnutí je mnoho příkladů takové tendence při zpytování svědomí. Kdyby zpovědník nevěděl, o koho jde, mohl by usuzovat, že Gemma je hříšnice vzdorovitá, neposlušná a svévolná. Citlivost Gemmina svědomí ji vedla ke stálé a důsledné práci se sebou samou, aby Bůh mohl z jejího srdce odstraňovat dokonce i drobné nedokonalosti. Snažila se nade všechno praktikovat pokoru a vnitřní soustředění, které jí otevíralo pro působení Boha.

Cestami Joba

Na váženou, nábožensky založenou rodinu Galgani, která se starala o chudé, přišly těžké časy. Gemma musela v šestnácti letech opustit řádovou školu a starat se o rodinu a dům. Její otec, neznalý v podnikání a důvěřivý k lidem, kteří si to nezasloužili, se dostal do zoufalé materiální

Sv. Gemma Galgani

►
situace. Navíc mu ještě přestávalo sloužit zdraví. Když zemřel na rakovinu roku 1897, několik let po smrti ženy a dvou dětí, majetkové poměry rodiny byly katastrofální, věřitelé a exekutoři si rozebrali zbytky rodinného majetku. Příbuzní se tehdy postarali o děti zemřelého.

Gemma, ačkoliv neměla pevné zdraví, se starala o velmi bohatou příbuznou, která jí mohla zajistit nejsolidnější péči. V jejím domě ale Gemma dlouho nezůstala. Dívčina neobyčejná krása a půvab zaujaly zámožného mladíka z kruhů jejích pěstounů, který požádal o její ruku. Pěstouni ho v jeho volbě podporovali, zdálo se jim, že to manželství změní postavení celé rodiny Galgani. Gemma ale kategoricky odmítla: „Jen Bůh mi postačí. Toužím jenom po Něm. O ničem jiném mi nemluvte... Víš, Ježíši, že nemiluju nic kromě Tebe. Ať mě na kusy rozsekají, jen kdybys mi zůstal Ty, a budu šťastná.“

Dívka si vyprosila, aby jí pěstouni dovolili se vrátit domů, do oblasti Lucca. Přišla do zanedbaného domu, její zdravotní stav se ještě více zhoršil. Nemoc se vlekla celé měsíce. Zchudlé rodině v péči o nemocnou pomáhali početní přátelé a známí, kteří také kupovali léky.

Situace už vypadala úplně beznadějně, když se Gemma náhle uzdravila. Když ji Ježíš vyléčil, v srdci jí pověděl, že ji přijímá za svou dceru a za matku že jí dává tu svoji – Marii. Přislíbil ještě další, ještě větší milosti, kterými byla Gemma obdařena v období poměrně dlouhé rekonvalescence. Ježíš jí dával na srozuměnou, jak velice ji miluje a jak čeká, že Mu lásku bude odplácet. „Dítě,“ říkal, „zcela se ti dávám, jestlipak budeš i ty celá moje?“

O Gemmu se zajímala zámožná rodina Giannini, která jí přijala jako své dvanácté dítě. Měla u nich stejná práva jako ostatní děti. Paní Giannini, sama hluboce věřící, měla veliké porozumění pro duchovní potřeby své schovanky. Povšimla si také, jaký dobrý vliv má Gemma na domácí atmosféru: v její přítomnosti nedocházelo k žádným neshodám či konfliktům. Gemma se snažila v nové rodině sloužit svou prací, ale hodnota její přítomnosti v adoptivní rodině byla spatřována v něčem jiném. „Odpočívám v Gemmině přítomnosti,“ tvrdila paní Giannini. „Už jenom pohled na ni je pro mě odpočinkem, u ní necítím únavu a zapomínám na kaž-

dodenní těžkosti. (...) O naší Gemmě řeknu jen to, že je stále víc okouzlující. Když se na ni dívám, zdá se mi, že v ní vidím bytost z jiného světa. Jaké je to štěstí, pobývat s takovým andělem! Nedá se to ani vylicít. Anděl v lidském těle – to je její charakteristika!“

Stále blíž Ježíšovi

Tou měrou, jak rostla Gemma touha po sjednocení s Milovaným a po společném utrpení s Ním, vzrůstala zároveň i četnost vidění a mystických zážitků. Chyběla jí, podle jejího mínění, možnost naprostého odevzdání se, která se mohla realizovat jedině v rámci řeholního života. A to znamenalo nepřekonatelné těžkosti. Rekolekce u sester salesiánek prožila tak, jako by byla v ráji, ovšem její kandidatura ke vstupu do řehole narazila na jednu zásadní překážku – nedostatek zdraví.

Teprve po nějaké době porozuměla, že jí Ježíš chce ukázat, že neklášterní zdi, ale láska k Němu a obětování se z lásky tvoří podstatu povolání, které je možné realizovat v běžných podmínkách světského života. Zůstala tedy u rodiny Giannini, věnovala se službě domácím i hostům, jakož i žebrákům a potřebným, kteří onen dům houfně navštěvovali. Těm posledním Gemma pomáhala z celého svého srdce. Podporovala je rovněž i materiálními prostředky, které dostávala od adoptivní rodiny.

Zvláštní zážitky

„Připrav se, dítě,“ řekl jí Ježíš, „na můj příkaz ti satan vyhlásí válku a tak přiloží ruku k dílu, které v tobě vykonám.“ Těžkosti s modlitbou, pokušení neposlušnosti vůči zpovědníkovi, vzbuzování pochybností o Boží lásce, touhy těla, to vše se stávalo velmi často. Ta poslední pokušení natolik vzrostla, že Gemma nemohla ani jednu noc klidně spát. Na památkách po Gemmě je možné dodnes vidět stopy satanova řádění, například spálené strany jejího sešitu s životopisem, který psala z příkazu svého duchovního rádce.

Nenávist zlého ducha narůstala tou měrou, jak se Gemma snažila o stále plnější sjednocení s ukřižovaným Ježíšem. Její touha po tom, aby se mohla podílet na jeho mukách, být s Ním v tělesných utrpeních, ale také ve smutku a bolesti způsobených hříchy lidí, páchaným zlem,

odmítnutím Boha, ta touha posilovala její lásku, horoucnost v úsilí o svatost a její snahu o zadostiučinění. „Každý čtvrtek jsem vykonávala Svatou hodinu, ale nezdá se stávalo, že se hodina prodlužovala na dvě, protože jsem pobývala s Ježíšem a téměř jsem s Ním sdílela smutek, který pociťoval v Zahradě, když viděl mé tak početné hříchy a hříchy celého světa: byl to takový smutek, že jej bylo možné přirovnávat ke smrtelnému zápasu.“

Dne 8. června 1899 Gemma spatřila Matku Boží, která jí řekla: „Ježíš, můj Syn, tě velmi miluje a chce ti udělit jistou milost: myslíš si, že už jsi připravena?“

„Ve své ubohosti jsem nedokázala odpovédět,“ vzpomíná Gemma ve svém životopise. „(Maria) ještě dodala: »Já budu tvou Matkou, staneš se mou skutečnou dcerou.« Rozevřela plášť a zahalila mě jím. V tu chvíli se objevil Ježíš, všechny jeho rány byly otevřené, ale krev už netekla, vyšlehávaly z nich jakoby plameny, které se dotýkaly mých rukou i nohou, také srdce. Cítila jsem se, jako bych umírala, jako bych padala na zem, ale Maminka mě zadržela, stále zakrytou pláštěm. Musela jsem v té pozici zůstat několik hodin. Potom mě Maminka políbila na čelo a všechno se ztratilo, já jsem byla na podlaze, klečela jsem a náhle jsem pociťovala intenzivní bolest v rukou, v nohou i v srdci. Zvedla jsem se, že si lehnu do lůžka, a všimla jsem si, že z míst, která mě bolela, teče krev. Ovázala jsem je, jak nejlíp jsem uměla, a potom jsem se za pomoci svého Anděla dostala do lůžka. Ta bolest, ta trýzeň mi namísto zármutku přinášely naprostý pokoj. Ráno jsem s obtížemi zvládla jít ke svatému přijímání, natáhla jsem si rukavice, abych ukryla ruce. Sotva jsem mohla stát; každou chvíli se mi zdálo, že umírám. Ty bolesti trvaly do třetí hodiny v pátek, o svátku Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.“

Vstoupení do Ježíšových muk

Během jednoho vidění Ježíš řekl Gemmě: „Potřebuji nesmírné zadostiučinění, obzvláště za hříchy a svatokrádeže, kterými Mne znevažují služebníci oltáře. Kdybych nebral ohled na anděly obklopující můj příbytek, mnohé z nich bych na místě rozdrtil.“ Gemma vnímala, že jí Ježíš prosí o souhlas s vyplněním toho poslání. Odpověděla: „Jak to, Ježíši,

► zda to přijmu? Ale okamžitě, ó Ježíši, vy-lej svůj hněv na mě a sebe obdivuj v tom ubohém stvoření.“

Přijetí posláni zadostiučinění a vynahrazení znamenalo pro Gemmu definitivní vyčerpání: přišla těžká nemoc – podle projevů pokročilé stadium tuberkulózy. „Jdu k Ježíši,“ pověděla s radostí zpovědníkovi, a když se jí ptal na pokání za hříchy, odpověděla: „Ježíš už na to myslel. Dá mi tolik utrpení v tom čase, který mi v životě zbývá, že je posvěti zásluhou svého Utrpení, přijme je jako úplné zadostiučinění a vezme mě s sebou do nebe.“

Celá rodina Giannini a houfy Gemminých známých s velkou účastí hleděly na odcházení někoho, kdo vyzářoval Boha a všem to světlo předával. Gemmina tvář vyčerpaná nemocí a utrpením ve chvílích modlitby znovu získávala svoji krásu. Do poslední chvíle jejího života satan nepřestal bojovat o její duši, nastrokoval jí pokušení netrpělivosti a pochybností o Boží lásce. Na to umírající opakovala: „Ať žije Ježíš! Jsem Tvoje, ó Ježíši! Jenom Ježíš!“

Gemma zemřela na Bílou sobotu 11. dubna 1903 poté, co s Ježíšem prožila všechny chvíle jeho utrpení na Velký pátek. Měla 25 let.

Byla pohřbena v Luce, oděná v hábitu řádu pasionistů, řádu, jehož charisma jí bylo nejbližší. Brzy se začaly ukazovat milosti a zázraky vyprošené na její přimluvu. V roce 1933 ji papež Pius XI. prohlásil za blahoslavenou, o sedm let později byla kanonizována Piem XII. „Nejkrásnější svatá mezi dívkami vnesenými na oltář“ – tak ji nazvali studenti římské univerzity *Teresianum*.

Hřích a pycha zasévají hrozné zpusošení v lidských srdcích a utrpení je jejich důsledkem. „Láska tkví v tomto: ne, že my jsme milovali Boha, ale to on miloval nás a on poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.“ (1 Jan 4,10) Svatá Gemma, která odpověděla na Ježíšovu lásku, se nejenom distancovala od každého hříchu, ale toužila zároveň spolu s Ním trpět za spásu hříšníků. Ať nám její příklad pomůže vykročit ze svého egoismu a jít za Ježíšem, odmítnout hřích a přinášet pomoc bližním. Ať je to „víra působící láskou“ (Gal 5,6).

Z Milujcie sie! 4/2014 přeložila -vv-

„Proti duchu doby“
Dne 4. března 2015 oslavila Christa Mevesová své 90. narozeniny. Dodneška zaujímá se svěžím duchem a duševní silou stanovisko k nejrůznějším aktuálním událostem a vývoji společenského a politického života. Její stále se rozšiřující znalosti v oblasti rodiny, výchovy a léčby psychických chorob, její bohaté zkušenosti a její hluboká křesťanská víra přispívají k posouzením a rozhodnutím, která svědčí o neúplatné moudrosti. Světcí biskup Mons. Dr. Andreas Laun navazuje na poslední oběžník „Meves-aktuell“ z 11. prosince 2014 a přehlíží celé životní dílo Christy Mevesové, se kterou ho pojí opravdové přátelství.

„Vzhledem k vyostření naší situace zde malé shrnutí podstatného,“ napsala Christa Mevesová ještě krátce před Vánocemi. Mám čest a radost, že paní Mevesovou znám už řadu let a mohl jsem se stát jedním z jejich mladších přátel! Když zavzpomínám do dávné doby, napadá mě také moje maminka, která mnohé od ní četla, do té doby, kdy jsem ještě nejevil zájem poznat paní Mevesovou. To se změnilo. Dnes v ní vidím jednu z velkých prorockých žen, které nám daroval Bůh v těchto skutečně stále obtížnějších dobách. Z celého srdce „Bohu díky“ za Christu Mevesovou! Toto moje přesvědčení potvrdil také zážitek v jednom televizním vysílání s paní Maischbergerovou: V diskusi jsem zmínil a citoval paní Mevesovou. Muž vedle mne vyskočil při jméně Mevesová jako kousnutý tarantulí a vykřikl do kroužku sprosté slovo! Tak drsně, že paní Maischbergerová nemohla udělat nic jiného než ho pokárat! Pomyslel jsem si: To je skutečně ďábelské, jak ji nenávidí, ale na druhé straně to ukazuje, že dílo paní Mevesové přichází od Boha!

Skutečně, každý, kdo ji zná – ať z jejich knih nebo z jejich přednášek –, ví, s jak jasným rozumem proniká do problémů doby, odhaluje omyly a říká pravdu. Proto bych chtěl našim čtenářům předložit také následující body jejího poselství. A prosím, nemyslete si, že to, co říká, je velmi přehnané. Jsem přesvědčen, že je nejvyšší čas, aby lidé zpozorovali, že se skutečně na nás valí vlna tsunami zla.

Paní Mevesová píše:

Ďábelský plán ovládnutí světa

A. Strategie

Celkový plán ke světovému ovládnutí lidí je zaměřen na ovládnutí všech mezi-

národních instancí, přičemž duše každého jednotlivce má být zkažena. To je zcela přímý všudypřítomný plán Odpůrce proti Bohu, Pánu. Přitom se dá poznat rukopis absolutního zla – jako při každém útoku v dějinách – z určitých znaků:

1. Ze zastírání jednání a provedení v nepřehledných etapových cílech, jejichž souvislost je na povrchu sotva rozeznatelná.

2. Z korupci koupených činitelů v politice a v médiích.

3. Z rafinovaného, zdánlivě logického klamání rozhodujících intelektuálů pomocí zmatené hry filosofických myšlenek.

4. Z převrácení pojmů, a to přímo v jejich opak.

5. Z popírání vědomí o faktech.

6. Z využívání masové psychologie (ovčí povaha lidí).

7. Z vyrazení jasně slyšících, zvláště také církevních činitelů, diskriminací, posměchem a – při jejich silné působnosti – jejich přímým odstraněním.

B. Současné cíle

Pod záminkou, aby se zabránilo přelidnění světa k blahu všech, se zamýšlí všeobecné umenšení rozmnožování:

1. Podporováním masových potratů (změkčením odpovídajících zákonů a trendem k mírnění vědomí bezprávnosti).

2. Rozvojem průmyslu ochranných prostředků.

3. Nadržováním zvrácenosti.

4. Usnadněním rozvodů.

5. Zmenšením schopnosti k manželství pomocí feministických nároků žen.

6. Genderismem, to je znejistěním dětí a mládeže ve vztahu k jejich pohlavní totožnosti. ►

CENTRUM NADĚJE A POMOCI, Vodní 13, Brno – programy

Čtvrtek 9. 4. 2015 • JAK PŘEŽÍT PUBERTU SVÝCH DĚTÍ. Puberta může být náročná nejen pro dospívající děti, ale i pro jejich rodiče. Jak přežít, jak si nezničit vzájemné vztahy a jak být nápomocný svým potomkům? O tom si budeme povídat na našem setkání. (<http://cenap.cz/wks-jak-prezit-pubertu.php>)

Sobota 11. 4. 2015 • NEPLODNOST, PŘIČINY, ŘEŠENÍ. V rámci jednodenního kurzu mají účastníci možnost seznámit se s metodou NAPROHELP, která pomáhá zjistit příčiny dosavadní neplodnosti a s 80% účinností řešit situaci nechtěné neplodnosti přirozeně bez nebezpečných zdravotních zásahů a eticky sporných způsobů. (<http://cenap.cz/wks-neplodnost-priciny-resi.php>)

Pondělí 13. 4. 2015 • NA ZAČÁTKU TĚHOTENSTVÍ. Zveme nejen nastávající rodiče na workshop, ve kterém hovoříme o podpoře zdraví v těhotenství, o tom, která vyšetření jsou důležitá pro péči o těhotnou ženu i dítě, a také o těch, která podstupovat nemusí a proč. Podporujeme sebedůvěru žen v jejich mateřské schopnosti a kompetence a v láskyplném přijetí dítěte od počátku jeho života. (<http://cenap.cz/wks-zacatek-tehotenstvi.php>)

Úterý 14. 4. 2015 • UMĚNÍ KOMUNIKACE. Tajemství spokojeného manželství tkví v láskyplné komunikaci. Záleží na obou, kolik do vzájemného vztahu investují, nelze čekat, až se ten druhý změní. Jak tedy navzájem ve vztahu komunikovat, se dozvíte na tomto setkání. (<http://cenap.cz/wks-laskyplna-komunikace.php>)

► 7. Podporováním sexu mládeže a tím zmenšením fyzické rozmnožovací schopnosti ženy.

8. Zmenšením schopnosti vztahu pomocí časné kolektivizace a tím zmenšením zdravé tvorby rodiny.

9. Chronickým mizením porodů pod plánované množství k udržení státu.

10. Vznikem duševních a tělesných onemocnění v množství silně ovlivňujícím hospodářství.

Co mohou křesťané dělat?

Možnosti obrany proti tvrdě prováděnému, teď už daleko pokročilému světovému uskutečňování tohoto plánu:

1. Informovaností o těchto plánech a o jejich rozsáhlém zamlžování.

2. Připraveností kajícími čelit vzniklému úpadku do hříchu v moderní době.

3. Vytvářením sítě mezi křesťany navzájem.

4. Zintenzivněním života ve farnostech.

5. Připraveností k nouzovému programu spolupráce mezi církvemi ve všeobecně platných zásadách.

6. Vzájemným posilováním pomocí modlitebních společenství, exercícií a poutí.

7. Vzájemnou podporou rodin, zvláště velkých rodin při účtě k mateřství jako hlavnímu povolání.

8. Úsilím o bezstarostný postoj důvěry v Boha s jistotou vítězství.

9. Soustředěním se na Kristovy výroky v Písmu svatém.

10. Životem v Kristu a zintenzivněním modlitby.

* * *

Osobní doslov Mons. Launa

Milý čtenáři, tady nejde o obvyklou spikleneckou teorii, jaké se stále občas ob-

jevují! Dávám vám tento text ze dvou důvodů: Všechno, co paní Mevesová uvádí, odpovídá dalekosáhle tomu, co už po léta pozoruji a prožívám. Přitom jsem si mysl, když se pohroma začala vyvíjet: Je to velmi zlé, ale dále to jít nemůže – ale šlo to dál, stále, stále dál. Například usmrcování nenarozených lidí. Nebo gender – takové bláznovství budou přijímat nanejvýš pomatenci! Omyl, šíří je „chytří“ lidé. Nebo: O eutanázii se odvažovali mluvit jenom nacisté – omyl! Byla už zavedena v několika zemích, v jiných zemích ji podporují.

Nebo: V Evropě máme od roku 1945 a potom 1989, jak se zdálo, nezvratnou svobodu – omyl! Stále více a více se ztrácí, prakticky denně. Vnucuje se nám určité myšlení, rodiče se zbavují slova a existují nekrvavé metody, jimiž se trestají ti, kteří se brání. A tak dále! Seznam by se mohl rozšiřovat.

Cenou je zpustnutí a smrt lásky

Je ještě jeden důvod, proč paní Mevesové věřím a podle vlastního názoru musím dát za pravdu: Jsem poválečné dítě. Onehdy jsem začal studovat dějiny a četl svědectví. Jak mohl „tenkrát“ přijít ďábel k moci, být demokraticky zvolen? Dnes to vypadá jako udivující a pobuřující – uniformy z té doby sice zmizely, ale nikoliv onen duch, kterého v sobě ukrývaly. Ďábel přebarvil svůj kožich a zjemnil metody, ale zůstal tím, kterým je, a dělá všechno, aby se „globalizoval“!

Co je kořenem všeho toho klíčícího a už usazeného zla? Nový absolutismus člověka – nikoliv absolutní vláda nějakého krále, nýbrž vláda člověka, považovaná za absolutní. Žádný zákon, který by byl vyšší než vlastní vůle a chtění. Ve všech nebezpečích, která vyjmenovává paní Mevesová, je obsaženo velikášství bezbožnosti.

Jestliže Bůh neexistuje, zůstává prázdnota nesmyslnosti a vakuum, které se „musí“ naplnit: Člověk chce sebe a svět nově stvořit a uspořádat za každou cenu. Ale tou cenou je zpustnutí a smrt lásky. Zůstává mučivý smích těch, kteří se už nemají čemu smát.

Tento Král nás zachrání

Proto rozumím tomu, co paní Mevesová říká. Moje vlastní úsudky a vědění o našich nejnovějších zkušenostech to potvrzuje. Musíme procitnout a bránit se, protože by mohl přijít čas, že už to vůbec nebude možné, a my nevíme, kolik času nám ještě zbývá. Naši útěchou při tom všem je Žalm 2: „Proč se pronárody bouří, proč národy kuji marné plány? Srocuji se králové země, vládcové se spolu umlouvají proti Hospodinu a pomazanému jeho: »Zpřetrháme jejich pouta, jejich provazy pryč odhodíme!« Ano, ten který trůní na nebi, se směje, Pán se jim posmívá. Potom ale k nim promluví v hněvu, ve svém hněvu je zastraší: »Já sám jsem posadil svého krále na Sión, na svoji svatou horu.«“ A tento Král nás zachrání!

Z Kirche heute 2+3/2015
přeložil -mp-

Poznámka redakce:

Biskup Laun mj. doporučil přečíst si knihu Gabriele Kuby *Globální sexuální revoluce*, která vyšla také v češtině (Jiří Brauner – Kartuziánské nakladatelství).

Christa Mevesová je rovněž autorkou mnoha knih, jednu z nich vydala také Matice cyrilometodějská, s. r. o. – je to kniha *Dědo, mám tě rád*.

Obě uvedené knihy lze zakoupit mj. objednávkou na našich webových stránkách www.maticecm.cz, kde si můžete přečíst také anotace ke knihám.

Zveme všechny na pravidelnou **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, která se uskuteční **12. dubna 2015**. Poutí povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce**. Cesta je dlouhá cca **8 km** a jde zhruba o **2 hodiny chůze**. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: ve 12:45–13:00 hod. před katedrálou sv. Václava (odchod ve 13:00 hod.) nebo asi ve 14:30 hod. pod kopcem v Samotíškách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyvézt se nahoru) nebo v 15:00 hod. na mši sv. v bazilice na Svatém Kopečku. **Bližší informace** jsou na www.rodinnyzivot.cz nebo na tel. 587 405 251 či na e-mailu: reznickova@arcibol.cz.

Žena prorokyně

Interview časopisu *Kirche heute* s Christou Mevesovou

V devadesáti letech se může psychoterapeutka dětí a mládeže, paní Christa Mevesová, podívat nazpět na naplněný život. Publikovala 121 knih, v nichž se zrcadlí její nasazení pro duševní zdraví stejně jako schopnost navázat kontakt s mladou generací. Se svými více než 3000 přednáškami a nespočty vysíláními v rádiu a v televizi se stala jedním z nepřeslechnutelných hlasů, který udílí cenné rady a s varováním ukazuje do budoucnosti.

Narodila se 4. března 1925 v šlesvicko-holštýnském Neumünsteru a od roku 1946 byla vdána za očního lékaře Dr. Harald Mevese, který zemřel v roce 2003. Má dvě dcery, šest vnuků a jednoho pravnuka. Interview ukazuje jejího bystrého a jemnocitného ducha.

* * *

Kirche heute:

Vážená paní Mevesová, zakrátko oslavíte svoje 90. narozeniny. Jak se cítíte v tomto věku? Jak vám slouží zdraví?

Christa Mevesová: Když je člověk jako já ještě obdařen živým duchem, a můj život byl vždycky určován duševní bídou lidí, pak pociťuji zřejmý úbytek fyzických možností jako nemilý, ba někdy dokonce přímo jako pro zlost, nicméně jsem dodnes obdařena zdravím. Už po několika let jsem neměla dříve obvyklou zimní chřipku.

Jak jste přišla k psychologii a především k psychoterapii dětí a mládeže?

Duševno lidí v mém okolí mě velmi zajímalo už od mládí a potom při studiu jsem navštěvovala psychologické a psychiatrické přednášky daleko nad rámec potřebný ke studiu. Speciální zkušenosti jsem pak získala při zacházení se svými oběma vlastními dcerami od raného dětství.

Svými více než 100 knihami a vašimi nespočty přednáškami jste se stala jednou z nejznámějších žen v Německu i v zahraničí. Které publikace považujete za nejzdařilejší?

Tato otázka se nedá zodpovědět uvedením jedné jediné knihy. Ty knihy mají vždycky jako téma jednu zvláštní oblast. S vědeckou argumentací jsem se pokusila zaměřit neurobiologické základy své antropologie v knize „Tajemství mozku“⁽¹⁾. Nejúspěšnější – s mnoha vydáními a aktualizací dodnes na knižním trhu – je moje kniha „Učit se vychovávat“. A mezinárodně nejúspěšnější byla moje příručka „Abeceda manželství“.

Co je podle vás v pojednáváných tématech zvláště důležité?

Za nejdůležitější považuji pozornost k psychologickému vývoji v dětství, neurobiologické kořeny a náboženský cíl v ontologickém vývoji člověka.

Jsou ve vašem životě věci nebo kroky, které byste z dnešního pohledu nechtěla udělat?

Už bych nikdy nechtěla souhlasit s povoláním na synodu evangelické církve v Německu.

V roce 1987 jste vstoupila do katolické církve. Co vás k tomu přimělo?

Pozorovala jsem, že se evangelická luterská církev stále více vzdaluje od základních biblických výpovědí a že se podřizuje duchu doby. To způsobilo moje vy-

Christa Mevesová

stoupení z ní. Můj přechod do katolické církve postupoval mezi léty 1978 a 1987 prostřednictvím mnoha mší, jichž jsem se zúčastnila jako pozvaná na přednášky katolických kněží.

Prožila jsem tím prohloubení víry, zvláště intenzivním studiem encyklik papeže Jana Pavla II. Mezitím jsem pochopila, že moje veřejné varování před zapomínáním na Boha je naléhavým úkolem, a to vyvolalo tento vůbec neočekávaný úspěch. Tím jsem se ale ocitla proti hlavnímu trendu ducha doby, a tedy úplně osamocená v zemi. V tak závažných výpovědích nového papeže jsem našla na osamocené stezce stejně smýšlejícího člověka.

Cítíte jste se také později v katolické církvi na správném místě?

Ano, vždycky, až dodnes. Pociťovala jsem později ztrátu papežství a hierarchického uspořádání, jakož i vyřazení mariánské úcty od 19. století v evangelické církvi jako opuštění podstatných, Bohem daných, biblicky založených příkázání.

Čeho si vážíte dnes nejvíce na své církvi?

Jako velmi blahodárné pociťuji pozorné konání církevních úkonů, ve vzneseném respektu před jejich posvátností. Už to ticho v domě Božím, pokleknutí, které konají ukázněně návštěvníci kostela, zbožné uchovávání Svátosti, to všechno se mi stalo nepostradatelnou potřebou.

Vy jste ve svém životě zakoušela stále znova odpor nevěřících. A přesto jste šla neochvějně svojí cestou. Co vám k tomu dávalo sílu?

Byla jsem přitom chráněna naším Pánem! A kromě toho jsem měla po svém boku do své práce zapojeného manžela, který trpěl se mnou, který mě utěšoval, který se mě někdy přímo zastal a bránil mě.

Která stanoviska byla a budou nejvíce napadána?

Nejvíce odporu jsem zakusila z feministických kruhů, které svými boji o moc proti mužům způsobily vzestup rozvodovosti. Moje zdůvodňování, že děti potřebují k vývoji rodinu a že malé děti potřebují stálou přítomnost matky, vedlo k velmi časté diskriminaci z této strany. Po desetiletí jsem byla posmívána jako zastánkyně kroku zpět mezi „dětmi, kuchyni

► a kostel“, i když jsem hledala cesty pro osamostatnění mladých matek a navrhovala jsem je, právě jako cesty moderní rodiny v našem životním stylu, vyznačujícím se technikou a blahobytem.

V těchto dnech slyšíme velká slova o svobodě smýšlení. Jak hodnotíte onen historický pochod v Paříži s více jak 40 státními představiteli? ⁽²⁾

Je to truchlohra. Tento satanistický masakr musím odmítnout, stejně tak i urážlivý způsob, jak byla pošlapána svatost všeho náboženského. Vždyť v obrazových necudnostech v novinách byla nešetřně zesměšňována také křesťanská víra – a to v pokračujícím zamýšleném stylu. Takové žurnalistické hanebnosti musí být námi křesťany přijímány s odporem. Ale ne s orgiemi nenávisti.

Papež František prohlásil v jednom krátkém vystoupení, že svoboda myšlení má také hranice. Co si o tom myslíte?

Jestliže takovými projevy je velice ohrožena bezpečnost, musí mít své hranice. Ale je to opuštění takového oprávněného stanoviska, když o několik dnů později byla zakázána klidná velká demonstrace v Drážďanech, protože prý vůdčí osobnosti bylo vyhrožováno vraždou.

Jak by podle vašeho názoru měla církev reagovat na hnutí Pegida (Vlastenečtí Evropané proti islamizaci Západu)?

S tolerancí klidného veřejného vyjádření myšlenek jedné skupiny občanů.

Myslíte si, že antidiskriminačními zákony bude ohrožena svoboda smýšlení?

To je jistě nebezpečí. V současné době zažíváme vůči obyvatelstvu nepochopitelné požadavky, jako genderismus ve školském zákoně. To je diktatura a nemá vůbec nic společného s tak vysoce ceněnou tolerancí.

Kde by měli křesťané zvláště odvážně bránit svoje hodnoty a nenechat se odstranit?

Jestliže se požaduje sjednocení miněni nějakou lobby, jako např. LSBTTI-Q (Sdružení lesbických žen), jejíž všeobecné prosazování má být hlasitě vynucováno, když se 98 procent lidí podle dotazování považuje za heterosexuální, pak není fair nechat se nutit nadržováním zvrhlým

Nový biskup českobudějovické diecéze

Ve čtvrtek 19. března 2015, na svátek sv. Josefa, byla ve 12 hodin oznámena v médiích zpráva, že Svatý otec František I. jmenoval novým českobudějovickým biskupem Mons. ThDr. Vlastimila Kročila, PhD.

Mons. Kročil se narodil 10. května 1961 v Brně. Po maturitě se několikrát snažil vstoupit do semináře a studovat teologii, ale nebylo mu to komunistickým režimem umožněno. Proto se v roce 1988 rozhodl pro emigraci a na Lateránské univerzitě v Římě začal svá teologická studia, která zakončil roku 1993. Následně pokračoval na Papežské gregoriánské univerzitě v Římě postgraduálním studiem zaměřeným na patristickou teologii, které ukončil v roce 1996. V roce 2008 získal doktorát na Katolické univerzitě v Ružomberoku na Slovensku. Sám se stal profesorem patristiky a starokřesťanské literatury na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích roku 1996.

Mons. Kročil byl na kněze pro českobudějovickou diecézi vysvěcen 16. července 1994. Od roku 1996 do roku 1997 působil jako kaplan v Jindřichově Hradci a následně se stal v roce 1997 administrátorem farnosti Veselí nad Lužnicí, kde působil až do současnosti. V roce 2005 se stal členem kněžské rady a sboru konzultorů, v roce 2011 byl jmenován okrskovým vikářem tábořského vikariátu a o rok později sídelním kanovníkem Katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. Od roku 2013 zastával úřad diecézního referenta pro pastorači.

Mons. Kročilovi přejeme hojnost Božího požehnání a sílu a zdraví při plnění tak náročných služeb, jakou ona biskupská bezesporu je. -tk-

malým skupinám ke změnám zákonů. To totiž nemá se spravedlností nic společného, když se tímto způsobem dotčená většina normálních lidí diskriminuje jako „homofobní“, aniž by se ukázali jako netolerantní.

Jakou radu byste dala našim čtenářům na cestu?

Naše společnost v Evropě upadla v současnosti do nevýslovného zmatku, který skrz naskrz promíchal morální měřítko. Opora lidí v Nejsvětější Trojici, denní dotazování se při důležitých rozhodnutích a zaměřeních našeho učitelského úřadu, denní prosby o smilování našeho Boha, pevné držení obcí věřících pospolu se staly nezbytnými vzhledem k těmto ďábelským útokům, protože ty nezůstanou vzdálené, nevyhnou se soukromému životu.

Co se vás momentálně nejvíce dotýká, o co byste se s námi ráda podělila?

Především se mě dotýká úzkostlivá otázka, jestli tváří v tvář této situaci do-

kážeme odložit nedůležité drobnosti a pokračovat v neustálých prosebných modlitbách k našemu Pánu, aby nám svým přímým zásahem přišel na pomoc.

* * *

Kirche heute: Upřímně děkujeme za tento hodnotný rozhovor. Vážená paní Mevesová, přejeme vám ze srdce, abyste prožila svoje devadesátiny v radostném kruhu přátel a abyste mohla ještě mnoho let pokračovat ve své neúnavné práci. Především ale, aby vaše životní dílo dalo mnoha lidem orientaci a sílu. Kéž Bůh bohatě odmění vaši odvahu a vaši věrnou službu tady na zemi, ale především jednou v nebi.

*Z Kirche heute 2+3/2015
přeložil -mp-*

Poznámky:

⁽¹⁾ Názvy knih jsou pro lepší orientaci přeloženy do češtiny, ale neznamená to, že všechny v češtině také vyšly. [pozn. red.]

⁽²⁾ Pochod 11. ledna 2015 po teroristickém útoku na redakci *Charlie Hebdo*. [pozn. red.]

Rozhovor s konvertitou Antoniem Sánchezem, otcem rodiny a profesorem na univerzitě v Seville (2)

Otec Javier: *Kým je Antonio Sánchez na základě své konverze? Jaký je smysl tvého života nyní? Jaké jsou v této chvíli tvé touhy?*

Antonio Sánchez: Má konverze nebyla pavlovská, ale postupná. Během několika let jsem se obrátil v člověka plně katolického a naplno v tomto procesu pokračuji, protože všichni potřebujeme postupovat na své cestě obrácení. Ne v člověka falešně katolického, jakým jsem byl předtím (nechodil jsem na mši, nezpovídal jsem se, nechodil jsem k přijímání, nevěřil jsem v církev atd.), ale v opravdového katolíka, který věří ve vše to, v co věří církev. Ano, je paradoxní, že se nyní cítím mnohem více hříšníkem než předtím a že vidím, jak dosažení světla svatosti, o něž neúnavně bojuji, je záležitostí na mnoho let. V následných letech po zhlédnutí filmu *Umučení Krista* jsem četl (a to doslova) stovky knih, encyklik, děl o teologii a magisteriu církve..., ale především samozřejmě Bibli a katechismus, četbu, jež zcela nahradila eseje, které jsem četl předtím, a jež je nyní tou jedinou, která nasycuje mou touhu více poznávat Boha. „Nikdo nemiluje to, co nezná,“ říkával svatý Augustin... Má kapitulace, otcě Javiere, byla úplná. Nyní žiji a dýchám pro Krista, pro jeho nejsvětější Matku a pro katolickou církev, jedinou pravou, která jako Pánova snoubenka byla nástrojem, do něhož se vtělil Duch Svatý, aby nám zjevil zbývající pravdy, jež nás Kristus nemohl naučit ve třech letech svého veřejného života, který zachycují evangelia.

Nyní jsem člověkem plně šťastným. Dříve mně bylo na obtíž všechno to, co bylo katolické. Abych uvedl nějaký příklad, nedovolil jsem své ženě, aby umístila nějaký obraz Panny Marie do našeho domu, a to z hanby nad tím, co by o tom mohla říci nebo si myslet některá z mých návštěv (téměř vždy lidé ateističtí či agnostičtí). Smyslem mého života je nyní jedno jediné: milovat Boha, toho Boha nekonečného milosrdenství, který čeká, až se jeho synové budou kát ze svých hříchů a vrátí se domů, k Boží milosti; a milovat své bližní – kdy chci vydávat svědectví o své víře na veřejnosti i v soukromí, vhod i ne-

vhod. Stále myslím na to, že Pán užívá klín ze stejného dřeva, když chce obrátit lidi. Kdyby některý profesor fakulty, některý z intelektuálů, které jsem obdivoval, vyznal na veřejnosti svou víru, když jsem já byl vynikajícím, avšak čistě racionalistickým studentem, určitě by mě to vedlo k zamyšlení a k pochopení úplné slučitelnosti mezi být intelektuálem a být zcela katolíkem, jak já nyní chci být. „Nikdy kopí neotupí pero, ani pero kopí,“ řekl Cervantes ústy Dona Quijota.

Otec Javier: *Co je pět nejdůležitějších věcí, které jsi objevil v katolické víře a jež jsou podstatné pro tvůj život?*

Antonio Sánchez: Bez jakékoliv pochyby svatosti: Eucharistie a mše (podle možnosti co nejčastější); zpověď (vzpomínám si, že když jsem se zpovídal po tolika letech, kdy jsem tak nečinil, plakal jsem radostí); eucharistická adorace (mám tu čest mít stálou službu v neustálé adoraci v kapli sv. Onofria v Seville); každodenní modlitba růžence a zasvěcení se Neposkrvněnému Srdci Panny Marie, k němuž mám zvláštní úctu a které obnovuji každý týden.

Otec Javier: *Jaký vliv má víra na tvoji rodinu, na tvé manželství, na to, že jsi otcem? O čem jsi přesvědčen, že vám přinesla víra a že jste to předtím neměli?*

Antonio Sánchez: Nyní chci jistě navrátit svou ženu k úplnému náboženskému

Antonio José Sánchez Sáez

životu a k víře, o kterou jsem ji já sám ve svůj čas připravil. Ona byla vždy věřící. Provdala se za mě, protože mě navzdory mé nevěře a vlažnosti milovala. A já jsem ji vzdálil od víry během naší známosti, až jsem ji dokonce svedl k tomu, co bychom mohli nazvat „světskou známostí“. Po své konverzi jsem ji veřejně prosil o odpuštění a od té doby to chci vynahrádit tím, že chodím s ní a se svými dcerami na mši, že se s ní denně modlím růženec, že se modlíme před jídlem, že konáme rekolekce atd. Náležíme k apoštolátu modlitby v Seville (k Rodinám za Kristovo království) a společně konáme měsíční rekolekci.

Co se týká mých dcer, bylo prozřetelností, že mohly nastoupit do střední školy salesiánů v Trianě⁽¹⁾, kde jsem já sám studoval. Obdržely tak dobré katolické vzdělání, které utvrzujeme doma modlitbou, vyučováním, četbou Bible, tím, že je vodíme na mši, a tím, že se snažíme o to, aby pochopily velikost Eucharistie, Krista reálně přítomného ve svatostánku. Jsou poženáním pro svou matku a pro mě. Snažíme se o to, aby pochopily víru, tedy o něco, co v mém případě nebylo dáno, což bylo tragické, protože mě to v mém mládí vzdálilo od Krista.

Vzhledem k tomu, co nám přinesla víra, jsme nyní ve svém manželství otevření životu. Přijde-li nějaké další dítě, přijmeme ho s radostí. Již nežijeme v těžkém hříchu tím, že bychom užívali antikoncepci, a toto je úžasná Boží milost. Naše soužití se stalo mnohem krásnějším, pokojnějším. Dali jsme se dohromady, jsme jedním tělem. A umístili jsme Krista do středu našeho spojení, čehož jsem si nebyl nikdy vědom jako nyní, i když jsme měli svatbu v kostele. Jsme Kristovi a důvěřujeme v jeho božskou prozřetelnost, ať se děje, co se děje. Tato slepá důvěra mě naplňuje nesmírným štěstím.

(Pokračování)

Zdroj: www.adelantelafe.com
Přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Známá salesiánská škola v Seville. [pozn. překladatele]

Pondělí 6. 4. 2015

6:05 Vatican magazine (809. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Never more 6:45 Přijeme si... 7:00 Na jedné lodi (6. díl) 8:05 VideoJournal české vědy 8:20 Zázrak v pralese 8:50 Bez hábitu naživo: z kláštera bratří karmelitánů v Kostelním Vydří 10:00 Kdo chce být milován? 11:30 Sedmihlásky – Páslo dívka 11:35 Klaunský pohádkový kuffík (8. díl): O líné Láince 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 Mše svatá z kaple Telepace [L] 13:15 Funny Fellows na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 13:40 Vatican magazine (809. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:15 Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafim (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk 14:40 Salesiánský magazín [P] 14:55 Slezská Lilie 2014: skupina Arka Noego (PL) 16:10 Poklady pod sněhem 18:05 Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně 18:25 Sedmihlásky – Páslo dívka 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (9. díl): O pracovitě Elence 18:40 Krasohled (14. díl) 19:05 V souvislostech (92. díl) 19:25 Ars Vaticana (16. díl) 19:35 Na koberečku [P] 20:00 Přijeme si... SPECIÁL [L] 21:25 Faustina – apoštol Božího milosrdenství 22:45 Terra Santa News: 1. 4. 2015 23:05 Noční univerzita: P. Bogdan Stepieň – Otec dá Ducha Svatého těm, kdo ho prosí... 0:10 Vatican magazine (809. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:40 Kulatý stůl: Ohleduplnost a úcta.

Úterý 7. 4. 2015

6:05 Má vlast: Čechy pod Kosířem 7:10 Můj Bůh a Walter: Vatikán 7:25 Hlubinami vesmíru 8:10 Žijeme mezi vámi 8:30 BET LECEM – vnitřní domov (25. díl): Arakcheyeva Oksana Borisovna 8:50 Život v modlitbě 9:20 Hudební magazín Mezi pražci 10:05 Vatican magazine (809. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:35 Noční univerzita: P. Bogdan Stepieň – Otec dá Ducha Svatého těm, kdo ho prosí... 11:40 Sedmihlásky 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (9. díl): O pracovitě Elence 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 U NÁS, aneb Od cimbálu o lidové kultuře (109. díl) 13:45 VideoJournal české vědy 14:00 Ars Vaticana (16. díl) 14:15 Kulatý stůl: Ohleduplnost a úcta 15:50 Přijeme si... 16:10 Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou 16:40 Dům ze skla? (3. díl) 17:40 Sedmihlásky 17:45 Klaunský pohádkový kuffík (10. díl): O sobecké Růžence 18:00 Muzikanti, hrajte (9. díl): Bystřická kapela [L] 19:25 Never more 19:35 Zpravodajské Noeviny: 7. 4. 2015 [P] 20:00 Jako hořčičné zrno (5. díl) 20:50 Gréckokatolický magazín [P] 21:05 Přijeme si... 21:20 Nárožní kámen 22:05 P. S. 22:15 Jak potkávat svět s Ivo Hrachovcem 23:40 Terra Santa News: 1. 4. 2015 0:05 Zpravodajské Noeviny: 7. 4. 2015 0:20 Večer chval.

Středa 8. 4. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 7. 4. 2015 6:20 Noční univerzita: P. Jan Linhart – Proč Bůh mlčí? 7:20 Don Bosco, světec, který hrával fotbal 7:45 Na pořadu rodina 8:50 Jako hořčičné zrno (5. díl) 9:45 Ars Vaticana (16. díl) 10:00 Generální audience [L] 11:20 Salesiánský magazín 11:35 Sedmihlásky 11:40 Klaunský pohádkový kuffík (10. díl): O sobecké Růžence 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá [L] 13:00 Klapka s ... (100. díl): Jubilejní 14:25 Na koberečku 14:35 Hudební magazín Mezi pražci 15:15 Krasohled (14. díl) 15:45 Zpravodajské Noeviny: 7. 4. 2015 16:05 Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně 16:25 Předání proutěného řemesla 17:00 Můj Bůh a Walter: Historie církve [P] 17:20 Vatican magazine (809. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 17:50

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Sedmihlásky 18:00 Bez hábitu naživo: z kláštera ... [L] 19:00 Klaunský pohádkový kuffík (11. díl): O soucinitém Standovi 19:15 Terra Santa News: 8. 4. 2015 [P] 19:35 Přijeme si... [P] 20:00 Adorace [L] 21:10 Léta letí k andělům (69. díl) [P] 21:30 Noční univerzita: Pavel a Hana Kalčíkovi – Nejsme sirotci... [P] 22:25 Generální audience Svatého otce [P] 22:55 Kalvária Nitrianské Pravno 23:30 Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafim (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk 0:00 Má vlast: Čechy pod Kosířem.

Čtvrtek 9. 4. 2015

6:05 Never more 6:15 Pod lupou: Velká noc 6:50 Léta letí k andělům (69. díl) 7:10 Gréckokatolický magazín 7:30 Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou 8:00 Terra Santa News: 8. 4. 2015 8:25 Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně 8:45 Krásné slovo otce Špidlíka (9. díl) 9:40 Přijeme si... 10:00 Kulatý stůl: Ohleduplnost a úcta 11:35 Sedmihlásky 11:40 Klaunský pohádkový kuffík (11. díl): O soucinitém Standovi 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Má vlast: Čechy pod Kosířem 13:35 Generální audience Svatého otce 14:05 Plnou parou do srdce Beskyd 14:40 Vatican magazine (809. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 15:15 Noeland (38. díl) 15:40 Salesiánský magazín 16:00 Zpravodajské Noeviny: 7. 4. 2015 16:15 Nárožní kámen 17:00 VideoJournal české vědy 17:15 Ars Vaticana (17. díl) [P] 17:25 Sborové slavnosti Hradec Králové 2013 18:00 Animované biblické příběhy: Jan Křtitel 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (12. díl): O veselé Karolíně 18:40 Hlubinami vesmíru 19:20 Budu pomáhat: Společnost DUHA 19:35 Zpravodajské Noeviny: 9. 4. 2015 [P] 20:00 U NÁS, aneb Od cimbálu o lidové kultuře (110. díl) [L] 21:25 Putování po evropských kláštřech: Klášter benediktinek v Schoten, Belgie 22:00 P. S. 22:10 Zpravodajské Noeviny: 9. 4. 2015 22:25 Přijeme si... 22:40 Klapka s ... (100. díl): Jubilejní 0:05 Zpravodajské Noeviny: 9. 4. 2015 0:20 Můj Bůh a Walter: Historie církve 0:35 Život v modlitbě.

Pátek 10. 4. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 9. 4. 2015 6:20 Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně 6:40 Předání proutěného řemesla 7:05 Poslovía nádeje 7:40 Dům nejen ze skla (11. díl) 8:35 Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafim (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk 9:05 Noční univerzita: Pavel a Hana Kalčíkovi – Nejsme sirotci... 9:50 Na koberečku 10:10 Klapka s ... (100. díl): Jubilejní 11:35 Sedmihlásky 11:40 Klaunský pohádkový kuffík (12. díl): O veselé Karolíně 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Ars Vaticana (17. díl) 13:00 Přijeme si... 13:15 Léta letí k andělům (69. díl) 13:45 Funny Fellows na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 14:10 Salesiánský magazín 14:25 My v Odrách 2014 15:05 Pod lupou: Velká noc 15:40 Zpravodajské Noeviny: 9. 4. 2015 16:05 Jako hořčičné zrno (5. díl) 16:55 Cvrlikání 18:10 20 let jeden

pro druhého: Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (13. díl): O vzteklé Fridolíně 18:35 Můj Bůh a Walter: Historie církve 18:55 Putování po evropských kláštřech: Klášter benediktinek v Schoten, Belgie 19:25 Katedrála 19:40 Zprávy z Věčného města: 10. 4. 2015 [P] 20:00 Noemova pošta: duben [L] 21:45 Na koberečku 22:00 Muzikanti, hrajte (9. díl): Bystřická kapela 23:25 VideoJournal české vědy 23:45 Krasohled (14. díl) 0:10 Přijeme si... 0:25 Hlubinami vesmíru.

Sobota 11. 4. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 10. 4. 2015 6:15 Salesiánský magazín 6:30 Paní Le Murie 7:05 II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu 7:25 Léta letí k andělům (69. díl) 7:45 Hudební magazín Mezi pražci 8:30 Noeland (38. díl) 8:55 Sedmihlásky 9:00 Animované biblické příběhy: Jan Křtitel 9:30 Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně 9:50 Můj Bůh a Walter: Historie církve 10:05 Dny terapie 2014 10:15 Muzikanti, hrajte (9. díl): Bystřická kapela 11:40 Zpravodajské Noeviny: 9. 4. 2015 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 P. S. [P] 12:20 Zprávy z Věčného města: 10. 4. 2015 12:30 Dům nejen ze skla (11. díl) 13:20 Přijeme si... 13:40 Terra Santa News: 8. 4. 2015 14:00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (110. díl) 15:25 Život v modlitbě 16:00 Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou 16:35 Never more 16:45 Bez hábitu naživo: z kláštera ... 17:55 Příběhy odvahy a víry: Petr Čadaajev (8. díl): Bláznova obhajoba 18:25 Sedmihlásky 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (13. díl): O vzteklé Fridolíně 18:40 Jako hořčičné zrno (5. díl) 19:30 V souvislostech (93. díl) [P] 20:00 Cesta k andělům (92. díl) [P] 20:50 V pohorách po horách – Kriván 21:10 Súd' ma a skúšaj 22:25 P. S. 22:35 Gréckokatolický magazín 22:50 Zprávy z Věčného města: 10. 4. 2015 23:05 Noční univerzita: P. Jan Linhart – Proč Bůh mlčí? 0:05 Funny Fellows na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 0:25 Budu pomáhat: Společnost DUHA 0:40 Pro víta mundi (129. díl): Antonín Randa.

Neděle 12. 4. 2015

6:15 Ars Vaticana (17. díl) 6:25 Byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou 6:55 Jeziuitské redukce v Paraguayi 7:10 Misionáři chudých 7:30 U NÁS, aneb Od cimbálu o lidové kultuře (110. díl) 8:55 Na koberečku 9:05 Zprávy z Věčného města: 10. 4. 2015 9:30 Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě [L] 10:50 Na pořadu rodina 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (93. díl) 12:45 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:40 Cesta k andělům (92. díl) 14:30 VideoJournal české vědy 14:50 Noční univerzita: Pavel a Hana Kalčíkovi – Nejsme sirotci... 15:40 Súd' ma a skúšaj 16:55 Sedmihlásky – Přeletěla laštovka 17:00 Cirkus Noeland (22. díl) [P] 17:30 Animované biblické příběhy: Narodil se Král [P] 18:00 Můj Bůh a Walter: Historie církve 18:15 Zprávy z Věčného města: 10. 4. 2015 18:30 Ut intelligam corde – Porozumieť srdcom 19:00 Léta letí k andělům (69. díl) 19:20 Povolání v Nigérii 19:35 Přijeme si... [P] 20:00 Vatican magazine (810. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:35 Koncert Českého filharmonického sboru Brno: z Besedního domu v Brně [P] 22:10 Salesiánský magazín 22:30 V souvislostech (93. díl) 22:50 Jako hořčičné zrno (5. díl) 23:40 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:50 Ars Vaticana (17. díl) 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 0:55 Gréckokatolický magazín.

„V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svatě přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů.“

Slova Pána Ježíše o svátku Božího milosrdenství
zjevená sv. Faustyně (Deníček 699)

Zveme Vás na **SVÁTEK BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ** v neděli 12. 4. 2015 do kostela Božího milosrdenství a sv. sestry Faustyny ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě.

Program: 9:30 hod. přednáška: Sv. Faustyna jako zasvěcená osoba (s. Blanka Krajčíková KMBM, Dvůr Králové nad Labem) • 10:00 hod. vystavení ostatků sv. Faustyny a sv. Jana Pavla II., korunka k Božimu milosrdenství • 10:20 hod. uvedení do svátku Božího milosrdenství • 10:30 hod. mše svatá, po mši svaté možnost uctívat ostatky sv. Faustyny a sv. Jana Pavla II. • 14:00 hod. přednáška: Sv. Faustyna jako zasvěcená osoba (s. Blanka Krajčíková KMBM, Dvůr Králové nad Labem) • 14:30 hod. vystavení ostatků sv. Faustyny a sv. Jana Pavla II., korunka k Božimu milosrdenství • 14:50 hod. uvedení do svátku Božího milosrdenství • 15:00 hod. mše svatá (Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický), po mši svaté možnost uctívat ostatky sv. Faustyny a sv. Jana Pavla II. • 16:45 hod. promítání: Blahoslavený Michal Sopočko, spirituál sv. sestry Faustyny (otcové pallotini) • 17:30 hod. přednáška: Sluha Boží, otec Richard Henkes SAC, průkopník česko-německého usmíření (P. ThDr. Manfred Probst SAC, Německo) • 19:00 hod. mše svatá • 20:00 hod. Cesta Světla.

Ke svátosti pokání můžete přistupovat během dne od 9:00 do 21:00 hodin.

Kontakt: Otcové pallotini, tel. 566 502 855, 857 • e-mail: info@slavkovice.cz • www.slavkovice.cz.

Zveme Vás na **DUCHOVNÍ CVIČENÍ s názvem „Modli se a pracuj II.“ ve dnech 4. 5. – 8. 5. 2015.**

KDE: Exerciční dům, Svatá Hora – Příbram.

Přednášející: P. Karel Satoria. Mgr. Karel Satoria se narodil 26. dubna 1953 v Křižanově. Vystudoval teologii a v roce 1978 byl vysvěcen na kněze. Dva roky působil jako generální vikář brněnské diecéze. V roce 1992 vstoupil do Řádu cisterciáků přísné observance a následujících deset let strávil

v klášteře Sept Fons ve střední Francii. V roce 2011 se stal administrátorem v Dobříši a administrátorem excurrento ve farnosti Svaté Pole. **Příjezd:** v pondělí 15:00–17:30 hod. **Odjezd:** v pátek v 8:30 hod. **Cena:** 1510 Kč. **Příhlášky – jen písemně:** Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II - 591 • e-mail: ex.dum@svata-hora.cz • vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz. **Tel. 00420 731 619 800.**

BREVIÁŘ PRO LAIKY

4. – 11. DUBNA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 4.		PO 6. 4.		ÚT 7. 4.		ST 8. 4.		ČT 9. 4.		PÁ 10. 4.		SO 11. 4.	
Antífona	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Antifony	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528
Žalmy	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914
Krátké čtení a zpěv	473	529	483	541	488	547	494	553	499	559	504	565	509	570
Antífona k Zach. kantiku	473	529	483	542	489	548	494	554	499	560	504	565	509	571
Prosby	473	529	483	542	489	548	494	554	500	560	505	565	509	571
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
Modlitba během dne:														
Hymnus	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541
Antifony	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	505	566	510	572
Žalmy	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	506	567	510	572
Krátké čtení	476	532	486	545	492	551	497	557	502	562	507	568	512	574
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
Nešpory:														
Hymnus	466	521	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533
Antifony	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Žalmy	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Kr. čtení a zpěv	468	524	480	536	487	546	493	552	498	558	503	564	508	569
Ant. ke kant. P. M.	469	525	480	537	487	546	493	552	498	558	503	564	508	570
Prosby	469	525	480	537	488	546	493	552	498	559	503	564	508	570
Záv. modlitba	474	530	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	578
Kompletář:	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379

Liturgická čtení

Neděle 5. 4. – slavnost

Zmrtvýchvstání Páně

1. čt.: Sk 10,34a.37–43

Ž 118(117),1–2.16ab+17.22–23

Odp.: 24 (*Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho!*)

Nebo: *Aleluja, aleluja, aleluja.*)

2. čt.: Kol 3,1–4

nebo 1 Kor 5,6b–8

Ev.: Jan 20,1–9

(večer: Lk 24,13–35)

Pondělí 6. 4. – Pondělí v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 2,14.22b–33

Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10.11

Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mt 28,8–15

Úterý 7. 4. – Úterý v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 2,36–41

Ž 33(32),4–5.18–19.20+22

Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.*)

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 20,11–18

Středa 8. 4. – Středa v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 3,1–10

Ž 105(104),1–2.3–4.6–7.8–9

Odp.: 3b (*Ze srdce at se raduji, kdo hledají Hospodina.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Lk 24,13–35

Čtvrtek 9. 4. – Čtvrtek v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 3,11–26

Ž 8,2a+5.6–7.8–9

Odp.: 2ab (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Lk 24,35–48

Pátek 10. 4. – Pátek v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 4,1–12

Ž 118(117),1–2+4.22–24.25–27a

Odp.: 22 (*Kámen, který stavitelé zavrhl, stal se kvádrem nárožním.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 21,1–14

Sobota 11. 4. – Sobota v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 4,13–21

Ž 118(117),1+14–15.16ab–18.19–21

Odp.: 21a (*Děkuji ti, Hospodine, žeš mě vyslyšel.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mk 16,9–15

NOVINKA MCM s. r. o.

MYSTICKÉ MĚSTO BOŽÍ • SVAZEK III. - PROBODENÍ
Sestra Marie od Ježíše z Agredy • Z angličtiny přeložil Jan Cyril Řeřucha

Třetí ze čtyřsvazkového mystického a teologického díla napsaného ze sdělení Matky Boží. *Mystické město Boží* obsahuje podrobný životopis Panny Marie a vedení omilostněné duše sestry Marie od Ježíše (1602–1665), představené kláštera Neposkvrněného Početí, řádu sv. Františka Serafinského ve španělském městě Agreda. Třetí svazek s názvem *Probodění* představuje svatá tajemství ze života Panny Marie od návratu z Egypta až do Ježíšova nanebevstoupení.

Malice cyrilometodějská s. r. o. • V MCM s. r. o. vydání první
Váz., 148x239 mm, 566 stran, 498 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

MODLITBA RODIN NENÍ ŽÁDNÁ VĚDA
Evžen Mikolajek • Předmluva P. Antonín Pechal • Odpovědný redaktor Mgr. Jan Studeník

Autor vydává svědectví o modlitbě ve své vlastní rodině. Jeho záměrem není o modlitbě v rodině teoretizovat, ale jednoduše nabídnout svoji vlastní zkušenost. To může být povzbuzením a zároveň i inspirací pro ty, kterým je poznání Boha a jím zjevené pravdy tím největším bohatstvím a zároveň i úkolem, jak toto bohatství předat svým dětem. To je ostatně to nejdůležitější po-

slání křesťanských rodičů – nejen své děti vychovat, aby byly dobrými lidmi, ale aby byly lidmi zbožnými, uctívajícími jediného pravého Boha a milujícími katolickou církev.

Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství
Brož., 114x170 mm, 92 stran, 95 Kč

MILOSRDENSTVÍ
Papež František • Uspořádala Andrea Hyblová FSP • Z italského přeložil Milan Glaser SJ

Výběr z papežových zamyšlení nad Božím milosrdenstvím z promluv pronesených v prvních dvou letech jeho pontifikátu. Papež František mluví ve stejném duchu jako Ježíš a zvěstuje tutéž dobrou zprávu: Jsme přijati a milováni Bohem. Otevřeme se jeho milosrdenství.

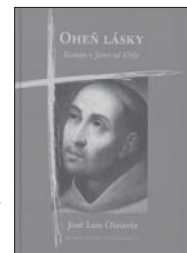
Paulínky • Brož., 103x150 mm, 104 stran, 105 Kč

OHEŇ LÁSKY

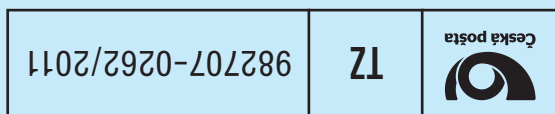
José Luis Olaiola • Z angličtiny přeložila Marcela Koupilová
• Odpovědná redaktorka Jana Nováková

Románový životopis velké postavy Karmelu a učitele církve, sv. Jana od Kříže (1542–1591), s využitím materiálů z procesu jeho svatořečení. Tento zapálený muž proslul vroucí láskou ke Kristu, kterou lze vyčíst z jeho duchovních spisů. Usiloval také o reformu karmelitánského řádu, na niž úzce spolupracoval se sv. Terezií od Ježíše. Mezi svými spolubratry přitom však narážel na odpor, který ho málem stál život. Román autor vhodně prokládá citacemi z Jana beatifikačního procesu.

Karmelitánské nakladatelství
Váz., A5, 160 stran, 259 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
 Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
 Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Malice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské. Vydává Malice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Váček, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.